

мравка-та додѣ е на видѣло ще има день, а додѣ е натъмно ще има нощъ, и тя ако бы могла да говори щяше ви каже, че кандилце-то ѝ изгрѣва, връви нагорѣ и захожда. Тука явно гледате, че мравкѣ-тѣ лѣже око, защо кандилце-то не ся мѣсти, а тя заедно съ тыквѣ-тѣ ся връти та дохожда ту камъ кандилце-то на видѣло, ту откамъ другѣ-тѣ странѣ на тъмно. Така и насъ лѣже око, защо-то и ние сме хыляды пакти по-дребни отъ мравкѣ-тѣ наспротивъ земѣ-тѣ, слънце-то и небесно-то пространство.

Като знаете вече какъ става день и нощъ по земѣ-тѣ вые лесно ся сѣщате, че слънце-то или друга нѣкоя звѣзда кога-то заиде за насъ, въ сѣщото врѣмя не захожда за всички мѣста по земѣ-тѣ. Хора, кои-то живѣють по-камъ западъ отъ насъ, има да видятъ слънце-то още за много врѣмя, откакъ заиде намъ и колко-то сѣ по-камъ западъ толкова по-късно ще имъ заиде слънце. Наопаки за мѣста, по-камъ истокъ отъ насъ слънце-то и звѣзды-ты щѣтъ изгрѣвать по-рано. Оттука ся разбира, че кога-то намъ изгрѣва слънце, на по-источни мѣста е вече обѣдъ и пладне, и кога-то стане намъ пладне тѣмъ ще е вече вечеръ; а пакъ за мѣста по-западни отъ наше-то мѣсто, ще е все по-рано, така що-то, кога-то намъ мръкне, на нѣкои отъ тѣхъ ще да е още пладне, а пакъ на нѣкои мѣста зора ще ся пука. По това що казахмы ако бы могълъ чловѣкъ да тръчи така бръзо, както ся връти земя-та, той непрѣстайно тръчешкомъ камъ западъ все бы гледалъ слънце да грѣе.

Итака защо-то земя-та е валчеста слънце-то ѝ грѣе само на еднѣ половинѣ, а на другѣ-тѣ ѝ половинѣ въ това врѣмя е тъмно; а като ся връти непрѣ-